

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pkf.II.20.039/2024/2. szám

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Kós Krisztián ügyvéd (cím) által képviselt kérelmező neve (cím) kérelmezőnek – a Dr. .... elnök által képviselt Fővárosi Törvényszék (cím) kérelmezettel szemben vagyoni elégtétel megfizetésére irányuló nemperes eljárásban a Debreceni Törvényszék 11.Pk.21.216/2023/13. számú végzése ellen a kérelmezett által 14. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

végzést:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság végzésének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 35 004 (harmincötezer-négy) forint fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Ez ellen a végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A tényállás

[1] A 'felperes neve' felperes a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon terjesztett elő keresetet – többek között – az V. rendű alperessel, a jelen eljárás kérelmezőjével szemben a 2014. június 6. napján oda érkezett beadványában.

[2] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2019. március 28. napján 57.M.691/2014/18. szám alatt meghozott elsőfokú ítéletét a kérelmezett a 2019. október 29. napján meghozott – majd 5-I. szám alatt kiegészített – 5.Mf.680.187/2019/5. számú végzésével hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. A megismételt elsőfokú eljárásban – a bíróságok szervezetében bekövetkezett változásra figyelemmel – a kérelmezett 2022. február 07. napján meghozott – majd 57-I. szám alatt kiegészített – 2.M.70.127/2020/57. számú ítéletét a Fővárosi Ítéltábla a 2022. november 29. napján meghozott 1.Mf.31.225/2022/12. számú rész- és közbenső ítéletével részben megváltoztatta. A Fővárosi Ítéltábla ítélete ellen mind a kérelmező, mind a kérelmezett felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. A felülvizsgálati kérelem folytán eljáró Kúria a 2023. június 14. napján meghozott Mfv.VIII.10.042/2023/12. számú rész- és közbenső ítéletével a Fővárosi Ítéltábla jogerős rész- és közbenső ítéletét a felülvizsgálattal támadott részében hatályon kívül helyezte és a kérelmezővel szembeni felperesi keresetet teljes egészében elutasította, egyben helyt adva a kérelmező perköltséget érintő felülvizsgálati kérelmének. A Kúria ítéletének kihirdetésén a kérelmező jogi képviselője jelen volt.

[3] Az alapeljárás 2014. október 16. és 2015. január 13. napja között eltelt 89 napjában az eljáró elsőfokú bíróság 26.M.361/2014/7-I. számú idéző végzésével a kérelmezőt érintő első határnapot 2014. október 16. napjára tűzte ki, felhívva őt egyúttal az ellenkérelem 30 napon belüli előterjesztésére. Ugyanerre a tárgyalásra idézte 7-V. számú végzésével a kérelmezőt személyes megjelenési kötelezettséggel, amelyre a kérelmező 2014. október 8. napján kelt beadványában jelezte, hogy keresetlevelet és más iratot sem kapott, így nem tudja megállapítani, hogy félként vagy tanúként kell-e megjelennie a tárgyaláson. Jelezte egyúttal, hogy egy folyamatban lévő büntetőeljárás miatt megjelenni a tárgyaláson nem fog. Ezt

követően a bíróság 26.M.691/2014/12. számú tárgyalási jegyzőkönyvben a tárgyalást elhalasztotta és rendelkezett arról, hogy az V. rendű alperes részére kézbesítésre kerüljenek az ott írt iratok. 2015. január 13. napján pedig a tárgyalást a bíróság megtartotta, melyről készült tárgyalási jegyzőkönyv szerint a kérelmező továbbra sem rendelkezett teljeskörűen az iratanyaggal.

[4] Az alapeljárás 2015. május 7. és 2015. június 23. napja között eltelt 47 napja során a bíróság 2015. május 7. napjára tárgyalást tűzött, amelyet azonban 26.M.691/2014/34. számú végzésével hivatalból elhalasztott azzal, hogy új tárgyalási határnapot 2015. június 23. napjára tűzött.

[5] Az alapeljárás 2016. január 1. és 2017. június 23. napja között eltelt 539 napot megelőzően a bíróság a 2015. december 1-jén megtartott tárgyaláson 47. sorszám alatt hozott halasztó végzésében felhívta a kérelmezőt, hogy a tárgyaláson becsatolt és a jegyzőkönyv mellékleteként megküldött iratokra 30 napon belül terjessze elő észrevételeit. A kérelmező a bírósági felhívásra nyilatkozatait nem terjesztette elő, így 26.M.691/2014/52. számú végzésével a bíróság ismételten felhívta a kérelmezőt, hogy legkésőbb 2016. február 23. napján az akkora kitűzött tárgyalási határnapon az iméntieket terjessze elő. Ezt követően 1,5 év telt el anélkül, hogy a kérelmező érdemi ellenkérelmet előterjesztett volna a vele szemben érvényesített kárigények kapcsán. A 2017. június 8. napján megtartott tárgyaláson eljáró új jogi képviselője útján a kérelmező első ízben előterjesztette érdemi nyilatkozatát, amelyet követően a bíróság a tárgyalást elhalasztotta, új határnapot 2017. szeptember 21-re tűzött ki, egyúttal felhívta a kérelmezőt, hogy jogi képviselője útján 15 napon belül, tehát 2017. június 23. napjáig terjessze elő okirati bizonyítékait, esetleges további észrevételeivel együtt.

[6] Az alapeljárásban 2016. április 21-től június 9. napjáig eltelt 49 nap során 2016. február 23. napján a bíróság rögzítette, hogy a kérelmező személyes meghallgatására szóló idézésének tértivevénye nem érkezett a bíróságra vissza, így annak kézbesítési szabályszerűségéről meggyőződnie nem tudott, ezért a tárgyalást elhalasztotta és 2016. április 21. napjára új tárgyalási határnapot tűzött. Erre ismét idézni rendelte a kérelmezőt személyes megjelenési kötelezettséggel, aki azonban e tárgyaláson nem jelent meg, amiért a kérelmezett 2016. június 9. napjára e tárgyalást elhalasztotta.

[7] 2017. szeptember 21. és november 7. között eltelt 47 nap az alapeljárásban azzal, hogy a bíróság 26.M.691/2014/98. számú végzésével a 2017. szeptember 21. napjára kitűzött tárgyalást hivatalból elhalasztotta és új határnapot 2017. november 7. napjára tűzött.

[8] Az alapeljárásban 2018. január 16. és március 22. között eltelt 65 nap azzal, hogy 2018. január 11. napján kelt végzésével a bíróság a 2018. január 16. napjára tűzött tárgyalást hivatalból elhalasztotta akként, hogy új határnapot hivatalból tűz. Új határnapot 2018. március 22. napjára tűzött később, amely tárgyalást meg is tartotta.

[9] Az alapeljárásban 2021. április 1. és május 6. napja között eltelt 35 nap során a bíróság 2021. április 1. napjára tűzött tárgyalást, amelynek beállítására kényszerült a 112/2021. (III.6.) Kormányrendelet 22. § (3)-(4) bekezdései alkalmazása miatt, figyelemmel a koronavírus okozta vészhelyzetre. Tekintettel arra, hogy a jelen eljárásban nem érintett alperesek nem nyilatkoztak a bíróság azon felhívására, hogy az elektronikus tárgyaláson részt tudnak-e venni, a kérelmező ezért új határnapot tűzött 2021. május 6. napjára.

A kérelem és az ellenirat

[10] A kérelmező a 2023. augusztus 22-én előterjesztett kérelmében a kérelmezett 2014. június 6-án indult és 2023. június 14-én jogerősen befejezett eljárás elhúzódása miatt – az eljárás 3291 napos időtartamára tekintettel – a polgári peres eljárás elhúzódásával kapcsolatos vagyoni elégtétel érvényesítéséről szóló 2021. évi XCIV. törvény (a

továbbiakban: Pevtv.) alapján 1 316 400 forint vagyoni elégtétel, valamint ezen tőkeösszeg után 2023. június 15. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamat, továbbá 32 910 forint perköltség megfizetésére kérte a kérelmezettet kötelezni.

[11] A kérelmező az eljárás számított időtartamát 2014. június 6. és 2023. június 14. napja közötti időtartamra 3291 napban jelölte meg, amellyel összefüggésben a polgári peres eljárás elhúzódásával kapcsolatos vagyoni elégtétel mértékéről és a kifizetendő összeg számításának szabályairól szóló 372/2021. (VI.30.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Kormányrendelet) 1. §-ában meghatározott 400 forintos napi összeggel számítva érvényesítette a vagyoni elégtétel iránti igényét. Ezen felül kérte a kérelmezettet kötelezni 2023. június 15. napjától a fenti tőke összege után, annak a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:48. §-a szerint a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (2) bekezdés b) pontjában, valamint 4/A. §-ban foglaltak alapján a jelen nemperes eljárás során felmerülő ügyvédi munkadíj megfizetésére is.

[12] A kérelmezett elsődlegesen kérte a teljes kérelem elutasítását, másodlagosan 140 800 forintot meghaladó részben kérte azt elutasítani. Nem vitatta azt a kérelmezői álláspontot, hogy az eljárás számított időtartama a 2014. június 6. napjától 2023. június 14. napjáig terjedő 3291 nap volt. Ebből álláspontja szerint a Pevtv. 15. § (3)-(5) bekezdései alapján 1859 napot kell levonni, így az alapeljárás figyelembe vehető időtartama mindösszesen álláspontja szerint 1432 nap volt. Ebből következően pedig a kérelmezett eljárása legfeljebb 352 nappal haladta meg az eljárás észszerű időtartamát, azaz vagyoni elégtételt a bíróság legfeljebb erre az időszakra állapíthat meg a terhére. Elsődleges hivatkozása szerint ugyanakkor a bírósági eljárás figyelembe vehető időtartama nem haladja meg az észszerűnek tekintett 36 hónapot oly mértékben, ahogy arra a kérelmező hivatkozik, tehát nincs szó az eljárás észszerű határidőn belül történő befejezéshez fűződő alapvető jog nagymértékű sérelméről sem. Hivatkozása szerint a vagyoni elégtétel csak a 36 hónapot meghaladó időtartam vonatkozásában állapítható meg a terhére.

[13] A 2014. október 16. és 2015. január 13. között eltelt 89 nap vonatkozásában előadta, hogy ez az időtartam a kérelmezőnek felróható okból szükségtelenül telt el, mivel a kérelmező már a 2014. október 16. napján tartott tárgyalásról sem maradhatott volna távol, majd a kérelmező jogi képviselője nem tudott nyilatkozni a rendelkezésre álló iratanyagok kapcsán, ezért szükségtelenül ő maga húzta az eljárást, így ez az időtartam a Pevtv. 15. § (3) bekezdése alapján az eljárás időtartamába nem számítható bele.

[14] A Pevtv. 15. § (4) bekezdésére hivatkozással kérte a számított időtartamból levonni a 2015. május 7. és június 23. között eltelt 47 napot arra való hivatkozással, hogy bár ez az időtartam kétségtelenül a kérelmezettnek felróhatóan telt el, azonban a kérelmező ezen időtartamra nézve kifogást kellett volna, hogy előterjesszen az eljárás elhúzódása miatt.

[15] Ugyancsak a Pevtv. 15. § (4) bekezdése alapján kérte a kérelmezett a 2016. január 1. és június 23. közé eső 539 nap figyelmen kívül hagyását, mert ez az idő szükségtelenül a kérelmező nyilatkozattételi kötelezettségének elmulasztása miatt telt el, aki a tényállásban írt módon többszöri felhívásra sem terjesztette elő a bíróság felhívásában taglalt ellenkérelmét, illetve egyéb nyilatkozatait, észrevételeit.

[16] A Pevtv. 15. § (3) bekezdésére hivatkozással kérte a kérelmezett a 2016. április 21. és június 9. napja között eltelt 49 nap levonását az eljárás számított időtartamából arra hivatkozással, hogy a 2016. április 21. napján megtartott tárgyaláson éppen a kérelmező volt, aki szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg és jogi képviselétéről sem gondoskodott és ezért kellett a tárgyalást 2016. június 9. napjára elhalasztani.

[17] A kérelmezett a Pevtv. 15. § (4) bekezdéseire hivatkozással kérte a 2017. szeptember 21. és november 7. között eltelt 47 nap figyelmen kívül hagyását, mert bár a két időpont közötti időtartam a tárgyalás hivatalbóli elhalasztása miatt a kérelmezett érdekkörében merült fel, de ezzel szemben az eljárás elhúzódása miatti kifogást a kérelmezőnek elő kellett volna terjesztenie.

[18] Ugyancsak a Pevtv. 15. § (4) bekezdésére hivatkozással kérte a kérelmezett a 2018. január 16. és március 22. között eltelt 65 nap figyelmen kívül hagyását az előző pontban írt indokokra hivatkozással. Ugyancsak ezekre az indokokra hivatkozással kérte a 2021. április 1. és május 6. napja között eltelt 35 nap figyelmen kívül hagyását azzal, hogy az említett idő a vészhelyzet alatt irányadó jogszabályi rendelkezések miatt telt el, a tárgyalást emiatt kellett elhalasztani, így ez nem róható fel sem a kérelmezettnek, sem a kérelmezőnek, tehát e 35 napos időtartam az eljárás számított időtartamából levonásra kell, hogy kerüljön.

Az elsőfokú végzés

[19] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott végzésével kötelezte a kérelmezettet, hogy fizessen meg a kérelmezőnek 15 napon belül 1 166 800 forint vagyoni elégtételt, továbbá 32 910 forint eljárási költséget. Ezt meghaladóan a kérelmező kérelmét elutasította. Kötelezte a kérelmezőt, hogy 4 739 forint eljárási illetéket a NAV illetékbevételi számlája javára a végzés jogerőre emelkedését követő 60 napon belül fizessen meg. Megállapította továbbá, hogy a le nem rótt 34 753 forint eljárási illeték az állam terhén marad.

[20] Megállapította, hogy a kérelmező által érvényesített vagyoni elégtétel vonatkozásában az alapeljárás az elsőfokú eljárás kezdő időpontjától az eljárást befejező jogerős határozat közlésének napjáig tartott, figyelemmel a Pevtv. 2. § (1) bekezdésére, így annak számított időtartamát az elsőfokú bíróság a Pevtv. 2. § (2) és (3) bekezdéseiben foglaltak alapján a kérelmező és a kérelmezett által egyezően előadottakkal azonos módon 3291 napban állapította meg.

[21] Rámutatott arra, hogy a Pevtv. 6. § (1) bekezdése, 7. § (3) bekezdés d) pontja, valamint a 7. § (1) és (2) bekezdései helyes értelmezése szerint a bíróságnak figyelembe kell vennie a vizsgált eljárás teljes időtartamát a vagyoni elégtétel összegének meghatározása során. A törvényi megfogalmazás szerint ugyanis a vagyoni elégtétel a teljes figyelembe vehető időszakért és nem csupán annak az észszerűnek minősülő időtartamot meghaladó részéért jár, ezért az alapeljárás egészét figyelembe vette, nem csupán a Pevtv.-ben meghatározott időtartamon felüli időszakot. E körben felhívta – egyebek mellett – a Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.404/2022/2. és Pkf.II.20.458/2022/2. szám alatti végzéseinek tartalmát. Nyomatékkal utalt arra, hogy a vagyoni elégtétel nemcsak az észszerű és figyelembe vehető időtartam különbözetére, hanem az eljárás teljes figyelembe vehető időtartamára megilleti a kérelmezőt. E körben kifejtette, hogy a vagyoni elégtétel jogintézményének bevezetésére kifejezetten azért került sor, hogy az Emberi Jogok Európai Egyezményének 13. cikkével összhangban megteremtsék az eljárások esetleges elhúzódásával okozott jogsérelmeket kompenzáló jogorvoslati eljárást. A jogalkotónak lehetősége volt arra, hogy megválassza azokat az eszközöket, amelyekkel az Egyezmény 46. cikke alapján fennálló jogi kötelezettségének eleget tesz, miből következik az is, hogy a hatékony jogorvoslat megteremtésére nem egyféle szabályozás létezik, hanem az a mód is, amit végül a magyar jogalkotó választott és amely kizárólag a fenti jogértelmezést teszi lehetővé. Kiemelte, hogy az Emberi Jogok Európai Bírósága (EJEB) vizsgálta a magyar jogalkotó által megalkotott szabályokat és azt hatékony jogorvoslatnak ítélte (Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.143/2023/2.).

[22] Ugyancsak elvi érveléssel mutatott rá, hogy a vagyoni elégtétel az eljárás időtartamára megilleti a kérelmezőt és ebből a számított időtartamból kell a Pevtv. 15. § (3) és

(4) bekezdése alapján egyes, az eljárás előrehaladását nem szolgáló szükségtelenül eltelt időtartamokat levonni, de mást nem.

[23] A 2014. október 16. és 2015. január 13. közé eső 89 napos időtartamot az eljárás számított időtartamából nem tartotta levonhatónak, mert a 2014. október 16-i tárgyalásra szóló idézéssel a kérelmező, mint alperes részére a keresetlevél nem került kézbesítésre. Erről ismét intézkedni kellett és így került sor a 2015. január 13. napjára történő tárgyalás halasztásra. Ez az idő tehát nem a kérelmező érdekkörében felmerült ok következménye volt, a keresetlevél kézbesítésének elmaradása bírósági érdekkörben felmerült adminisztrációs hiba eredménye volt.

[24] Ugyancsak nem tartotta levonhatónak a 2015. május 7. és június 23. közé eső 47 napot, hiszen a május 7. napjára kitűzött tárgyalást hivatalból halasztotta el a bíróság, így az nyilvánvalóan a bíróság érdekkörében merült fel. E körben a kérelmezetti hivatkozással összefüggésben a Pevtv. 15. § (4) bekezdése, valamint az 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: 1952. évi Pp.) 114/A. § (2) bekezdése együttes értelmezése kapcsán pedig – támaszkodva az e tárgyban kialakult bírói gyakorlatra is – rámutatott, hogy az említett lehetőségek nem szolgálnak eljárási szabálysértések elhárítására, csak a határidő elmulasztása, illetve az észszerű időn belüli intézkedések elmaradása esetén biztosítanak lehetőséget e sérelmek orvoslására. Ekként tehát e jogszabályi rendelkezések alkalmazhatóságára akkor lehet következtetést vonni, ha egyrészt határidő vagy észszerű időtartam elmulasztására kerül sor a bíróság részéről és ezzel konjunktív feltétel viszonyában álló módon az eljárás elhúzódása miatti kifogás ténylegesen alkalmas eszköz lett volna a sérelem elhárítására. Rámutatott arra, hogy az említett időszakban a kérelem előterjesztéséről nem állapítható meg, hogy azzal a szükségtelen időmúlás megakadályozható lett volna. Nem állapítható meg, hogy az ügyben a bíróság utolsó érdemi intézkedése óta eltelt az az észszerű időtartam, amely elegendő volt arra, hogy a bíróság az eljárási cselekményt elvégezze vagy annak elvégzéséről rendelkezzen. Erre viszont a jelen konkrét esetben módja sem volt, hiszen a tárgyalás elhalasztásával egyidejűleg az új határnapot ki is tűzte.

[25] A 2016. január 1. és 2017. június 23. között eltelt 539 nap vonatkozásában ugyancsak nem tartotta alaposnak a kérelmezett hivatkozását, mert az 1952. évi Pp. 126. § (3) bekezdése, 141. § (2) és (6) bekezdései, valamint a 3. § (4) bekezdése alapján megállapítható, hogy a bíróság kötelezettsége volt a késedelmesen előterjesztett bizonyítási indítványok figyelmen kívül hagyása, illetve az ezekkel kapcsolatos jogkövetkezmények alkalmazása.

[26] A bíróság érdekkörében határozta meg, hogy a felróhatóan késedelmesen előterjesztett nyilatkozatok és indítványok alapján a bíróság azokat elfogadva, mégis elrendelte a bizonyítást, amellyel kapcsolatos időmúlás tehát a bíróság érdekkörében értékelhető, így a számított időtartamból ezt az időt ugyancsak nem vonta le.

[27] A 2016. április 21. és 2016. december 1. közé eső 224 napos időtartamból 175 napot talált a számított időtartamból levonhatónak, ugyanakkor a 2016. április 21. és 2016. június 9. között eltelt 49 napról megállapította, hogy az nem vonható le az eljárás számított időtartamából. A tényállásban rögzítettek miatt ugyanis megállapította, hogy kizárólag a kérelmező jogi képviselőjét idézte a 2016. június 9-i tárgyalásra a bíróság, aki a tárgyaláson viszont megjelent, magát a kérelmezőt viszont nem, akinek pedig a meghallgatását maga tartotta volna szükségesnek. Így az utóbbi 49 nappal sem csökkenthető az eljárás számított időtartama.

[28] Ugyancsak nem vonta le a számított időtartamból a 2017. szeptember 21. és november 7. között eltelt 47 napot, valamint a 2018. január 16. és március 22. közé eső 65 napot a Pevtv. 15. § (4) bekezdésére hivatkozással. Mindkét esetben a bíróság a halasztás okának megjelölése nélkül halasztotta el a tárgyalást, ez pedig semmiféleképpen nem volt a kérelmező érdekkörében felmerült olyan szükségtelenül eltelt időtartamnak minősíthető, mely

alapján a Pevtv. 15. § (4) bekezdésének alkalmazására módot találhatott volna. E körben felhívta az 1952. évi Pp. 114/A. § (2) bekezdését és a Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.116/2023/2. szám alatt közzétett eseti döntését.

[29] A 2021. április 1. és május 6. napja között eltelt 35 napos kérelmezetti hivatkozásban szereplő időtartam kapcsán megállapította, hogy a 2021. április 1. napjára kitűzött tárgyalást a bíróság beállította, azonban azt az iratok alapján nem lehetett megállapítani, hogy ez a végzés a kérelmezőnek mikor került szabályszerűen kézbesítésre. E körben rámutatott még, hogy a járványügyi helyzet nem a kérelmezők és nem a bíróság érdekkörében felmerülő elhárítható, hanem érdekkörön kívüli elháríthatatlan ok volt.

[30] A kérelmezett Pevtv. 15. § (5) bekezdésére hivatkozással előterjesztett kérelme kapcsán – amellyel kérte a figyelembe vehető napok 30 %-kal, azaz 615 nappal való csökkentését – rámutatott, hogy a jogalkotó olyan szabályozási modellt vezetett be, ahol rögzíti azt az időtartamot, amelynek meghaladása esetén a fél az eljárások észszerű időn belüli befejezéséhez való jogos sérelme folytán vagyoni kompenzációra jogosult. Ennek összegét csak a saját felróható közrehatása csökkentheti akár azért, mert ő okozta az egyes eljárási szakaszok elhúzódását, akár azért, mert nem élt az elhúzódás megakadályozására alkalmas törvényes jogorvoslati eszközökkel. A Pevtv. 15. § (5) bekezdése nem teremt egyes időtartamok levonására alapot adó új okot. E körben felhívta a Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.458/2022/4. számú végzésében foglaltakat. Átalány jelleggel tehát nem lehet szó a számított időtartam és így a figyelembe vehető idő csökkentésére a Pevtv. 15. § (5) bekezdése alapján nem megfelelő pervitel, késedelmes nyilatkozattétel, esetleges bizonyítási indítványok nem határidőben történő előterjesztésére tekintettel.

[31] Összefoglalóan megállapította, hogy az eljárás számított időtartamából, azaz a 3291 napból 374 napot levont, így 2917 nap vonatkozásában foglalt állást a kérelem alaposága felől.

A fellebbezés és a fellebbezésre tett észrevétel

[32] A végzés ellen a kérelmezett terjesztett elő fellebbezést. Elsődlegesen kérte az elsőfokú bíróság végzésének megváltoztatását és a kérelmező kérelmének teljes elutasítását. Másodlagosan pedig kérte, hogy 140 800 forintot meghaladó részben utasítsa el az ítéltábla a kérelmet, így módon részben megváltoztatva az elsőfokú bíróság végzését.

[33] A fellebbezés hivatkozásai körében – tartalma szerint lényegében változtatás nélkül – megismételte az elsőfokú eljárásban hivatkozottakat. Álláspontja szerint 352 nappal haladta meg az észszerűnek minősülő 36 hónapot az elsőfokú bíróság által is megállapított figyelembe vehető időtartam, így csak erre az időre jár a kérelmezőnek vagyoni elégtétel.

[34] Továbbra is kérte a 2014. október 16. és 2015. január 13. közötti 89 nap, a 2016. január 1. és 2016. június 9. napja között eltelt 539 nap, a 2016. április 21. és 2016. június 9. között eltelt 49 nap, a 2015. május 7. és 2015. június 23. közötti 47 nap, a 2017. szeptember 21. és 2017. november 7. közötti 47 nap, a 2018. január 16. és 2018. március 22. közötti 65 nap, továbbá a 2021. április 1. és május 6. napja között eltelt 35 nap levonását az eljárás számított időtartamából.

[35] A kérelmező a másodfokú eljárásban nyilatkozatot nem tett.

A másodfokú bíróság döntése

[36] Az ítéltábla fellebbezés hiányában nem érintette a kérelmet részben elutasító elsőfokú rendelkezést, a fellebbezést pedig nem találta megalapozottnak.

[37] Az elsőfokú bíróság a tényállást a jogvita eldöntéséhez szükséges mértékben teljeskörűen feltárta és azt helytállóan állapította meg. A jogszabályi rendelkezéseket megfelelően hívta fel és a jogvita elbírálásához helyesen alkalmazta. Minden tekintetben

helyesen foglalt állást – a Pevtv. normaszövege, annak az EJEB követelményrendszere által kialakított, az Alaptörvény 28. cikkére és a Pp. Preambulumára tekintettel, a törvényjavaslat indokolásában előadottakból meghatározható jogalkotói törekvések figyelembe vételével kialakított értelmezése alapján, a bírói gyakorlat megfelelő felhívásával – az elleniratban meghatározott időszakok levonhatóságáról, ezáltal a vagyoni elégtétel alapját képező figyelembe vehető időszakról. Érdemi döntését részletesen, a Pp. 346. § (4) bekezdése által elvárt mértékben indokolta, jogi érveit az ítéltábla minden részében osztotta. Kifogástalanul minősítette az egyes, a kérelmezett által levonni kért időszakokat megalapozó körülményeket akként, hogy azok a kérelmező vagy a bíróság érdekkörében merültek-e fel és okoztak-e szükségtelen időmúlást. Megfelelően határozta meg, hogy a bíróság érdekkörében jelentkező időmúlás esetén az eljárás elhúzódása miatti kifogás alkalmas jogorvoslat volt-e a sérelem kiküszöbölésére és az ügy egyedi körülményei alapján annak előterjesztése elvárható volt-e a kérelmezőtől. A fellebbezés tartalma szerint lényegében csak visszautalt az elleniratban kifejtett érvekre – mivel azonban az elsőfokú végzés ezeket az érveket alaposan, teljeskörűen áttekintette, és azok figyelembevételével foglalt állást helytállóan arról, hogy mennyiben van helye a kérelmezett által kért időtartamok figyelmen kívül hagyásának, ezért az ítéltábla sem találta szükségesnek ezeket a jogi érveket megismételni, hanem csak visszautal azok minden részében helyességére.

[38] Csupán a fellebbezésben előadottakra tekintettel mutat rá az ítéltábla az alábbiakra:

[39] Helytelen volt a kérelmezettnek az az értelmezése, hogy a vagyoni elégtétel alapjaként csak a Pevtv. által észszerűnek meghatározott időtartamot meghaladó rész vehető csak figyelembe. Mint ahogy számos, az elsőfokú bíróság által is helytállóan felhívott bírósági döntés kimondta: a vagyoni elégtétel összegének számítása során *a vizsgált eljárás teljes számított időtartamát, és nem csupán az észszerű időtartamot meghaladó részét kell figyelembe venni*. A Pevtv. 7. § (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ha a bírósági eljárás vagy eljárási szakasz 15. § szerint figyelembe vehető időtartama meghaladja az észszerűnek minősülő időtartamot, a fél ... pénzbeli igényt érvényesíthet vagyoni elégtételként. Ebből tehát egyértelműen következik, hogy a figyelembe vehető időtartam szükségszerűen több, mint az észszerűnek minősülő időtartam. A Kormányrendelet 1. § (1) bekezdése azt tartalmazza, hogy a vagyoni elégtétel összegét a bírósági eljárás Pevtv. szerint *figyelembe vehető időtartamára* eső naptári napoknak és a napi összegnek a szorzataként, egy összegben kell megállapítani. Mivel pedig a figyelembe vehető időtartamnak többnek kell lenni az észszerűnek minősülő időtartamnál – az általános szabályok szerint a Pevtv. 6. § (1) bekezdése szerint a teljes eljárásra számított 60 hónapnál legalább 1 nappal több, azaz ebben az esetben legalább 60 hónap és 1 nap –, a csak az észszerű időtartam és a figyelembe vehető időtartam különbözetére hivatkozó számítás a jogszabályi rendelkezések nyelvtani értelmezésével nem támasztható alá. Mivel pedig az Emberi Jogok Európai Egyezményének 13. cikkével összhangban az eljárás elhúzódásával okozott jogsérelmet kompenzáló hatékony jogorvoslat megteremtése nem csupán egyféle szabályozással lehetséges, a jogalkotó szabadon választhatta meg a megfelelő szabályozás módját, ezért a Pevtv. alkalmazása során önmagában nincs jelentősége annak, ha az EJEB egy, a Pevtv. által megvalósítottól eltérő (akár enyhébb) szabályozási modellt is hatékony jogorvoslatnak talált.

[40] Az elsőfokú bíróság által is helyesen hivatkozott eseti döntések már kialakították a bírói gyakorlatot a Pevtv. 15. § (5) bekezdésének alkalmazása körében. Ezekre ugyancsak csupán visszautal az ítéltábla és melynek lényege, hogy az említett jogszabályi rendelkezés nem teremt alapos önálló levonási okot a számított időtartamból, így önmagában az említett jogszabályra hivatkozással a számított időtartamból való levonásra nincs

lehetőség, azaz a figyelembe vehető időszak csökkentése a kérelmezett által írt okokból a Pevtv. 15. § (5) bekezdése alapján nem lehetséges.

[41] A fellebbezés által konkrétan megjelölt, konkrét időszakok levonására az ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított indokokból úgyszintén nem látott lehetőséget, így az elsőfokú bírósági álláspontban szereplő jogi indokokra az ítéltábla ehelyütt csupán visszautal. E körben különösen arra volt figyelemmel, hogy a fellebbezésben a kérelmezett kizárólag az elsőfokú bíróság eljárásban hangoztatott érveit ismételte meg teljesen változatlan formában, illetve teljesen változatlan tartalommal.

[42] Összességében az ítéltábla a per megjelölt időtartamából a fellebbezéssel érintett időszakok levonását nem találta indokoltnak, ezért az elsőfokú bíróság végzésének a fellebbezett részét a Pevtv. 9. § (4) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 383. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

[43] A kérelmezett fellebbezése nem volt eredményes, így az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (1) bekezdés és 47. § (1) bekezdése szerint meghatározott fellebbezési illeték a kérelmezett illetékmentessége miatt a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[44] A kérelmező nem tett nyilatkozatot a másodfokú eljárásban, így másodfokú költsége nem merült fel, ezért arról rendelkezni nem kellett.

Debrecen, 2024. március 21.

Dr. Pribula László s.k. a tanács elnöke, Dr. Répássy Árpád s.k. előadó bíró, Dr. Gárdosi Judit s.k. bíró